

Vi skriver oktober, haren er hvit og ennå har ikke kong vinter gjort sitt inntog på Senja. Nå skal det jaktes hare ...

TEKST & FOTO: STIG LARSEN

DET ER EN FIN HØSTDAG med sol og lettskyet vær. Det meste av lauvet har falt på bakken, men det er enda vakre høstfarger på undervegetasjonen. Vi sitter i bilen til Tom Erik Tangen, på vei til et privatterreng på sørsiden av Senja. Bak i bilen ligger unghunden Tyribergets Pike. Hunden er født i januar 2010 og Tom Erik har ikke felt hare for ham. Jeg vet at Tom Erik har brukt mye tid i skogen i Bardufoss-området, men der er ikke harestammen så sterk som på Senja. Og stedet jeg har invitert Tom Erik til, er virkelig en harejaktperle.

SELV HAR JEG EN FERDIG INNJAGET HUND, så om jeg kunne hjelpe Tom Erik til å få skutt hare for Pike, hadde det vært moro. Som fersk, nyutdannet dommer ønsket jeg også å få mer erfaring fra andre raser enn det jeg har selv. Vi stopper utenfor gården til min barndomsvenn. Han er sjeleglad for at vi kommer for å «tynne ut» en for stor harestamme. Bonden er plaget med at haren blant annet ødelegger høyballene, så vi er hjertelig velkomne.

VI SLIPPER PIKE RUNDT KLOKKEN ÅTTE. Vi har plassert oss ut i terrenget der jeg vet at haren ofte kommer. Ovenfor oss har vi et stort plantefelt med gran i et bratt og utfordrende terreng. Nedenfor oss flater det ut med nye små plantefelt, blandingsskog, busk og noen myrområder. Vi står og prater om hunden, og Tom Erik har vært frustrert fordi Pike virker usikker.

SÅ GÅR LOSEN i den bratte skrånningen ovenfor oss. Den går i bue fra oss og nedover i terrenget. Jeg forstår hva Tom Erik mener. Pike høres usikker ut, men holder likevel losen i gang i flere minutter. Så stopper losen opp og forblir i det samme området. Etter ei stund blir vi enige

Det løsnet PÅ SENJA